

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudkyň JUDr. Dalily Marečkové a Mgr. Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně **A. spol. s r. o.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, 112 16 Praha 2, zastoupený JUDr. Olgou Háčkovou, advokátkou se sídlem Roškotova 6, 140 00 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2010, čj. Spr 2224/2010,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2010, čj. Spr 2224/2010, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti výzvě Obvodního soudu pro Prahu 4 (dále jen „správce daně“) ze dne 21. 8. 2006, čj. 5300028606, k zaplacení soudního poplatku ve výši 7940 Kč. Tato výzva byla vydána podle § 73 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Žalobkyně tvrdí, že povinnost platit soudní poplatek nemohla vzniknout, neboť neexistoval žádný dluh ani se nekonalo žádné soudní řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření upozornil na skutečnost, že žaloba byla dle jeho názoru podána opožděně. Tvrdí, že napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 26. 11. 2010, přičemž žaloba byla správnímu úseku Městského soudu v Praze doručena až dne 18. 5. 2011, byť byla předtím podána dne 24. 1. 2011 u Obvodního soudu pro Prahu 4.

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, čj. Nad 23/2011-17, byla věc přikázána k projednání a rozhodnutí zdejšímu soudu, na němž je nyní, aby posoudil včasnost žaloby a následně její přípustnost.

Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu lze podat ve lhůtě podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a podle citovaného ustanovení účinného v době podání žaloby je lhůta zachována i tehdy, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Zároveň je ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence. Zatímco v případě podání žaloby správnímu orgánu je zachování lhůty vázáno na konkrétní správní orgán, který vydal napadené rozhodnutí,

v případě soudu § 40 odst. 4 s. ř. s. takové omezení nezná. Je tedy nutno uzavřít, že platí obecné pravidlo, podle nějž k zachování lhůty postačuje podání žaloby i jinému než věcně či místně příslušnému soudu. V obdobné věci judikoval Nejvyšší správní soud (rozsudek ze dne 15. 8. 2008, čj. 8 As 2/2008-112, publikovaný pod č. 1721/2008 Sb. NSS), že byla-li žaloba podána v zákonné lhůtě u věcně nepřislušného Nejvyššího správního soudu, není její včasnost ovlivněna tím, že ji tento soud postoupil věcně a místně příslušnému krajskému soudu (§ 7 odst. 6 s. ř. s.) až po lhůtě k jejímu podání.

Napadené rozhodnutí bylo dle tvrzení žalovaného žalobkyni doručeno dne 26. 11. 2010. Správní spis doklad o doručení rozhodnutí neobsahuje. Jelikož žalobkyně datum doručení rozhodnutí nezpochybňuje, vzal soud za nesporné, že napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno ve shora uvedený den. Žalobkyně podle údajů na připojené poštovní obálce podal žalobu dne 21. 1. 2011. Adresovala ji Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 4. Tento soud žalobu připsal ze dne 15. 4. 2011 zaslal Městskému soudu v Praze, kam byla doručena dne 20. 4. 2011. Dne 18. 5. 2011 pak byla žaloba předána správnímu úseku tohoto soudu a byla zapsána do příslušného rejstříku. Posledně uvedené datum žalovaný považuje za rozhodné pro posouzení včasnosti žaloby. Tato úvaha však není správná. Jak již bylo uvedeno shora, na základě ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s., které je v dané věci třeba použít, platí obecné pravidlo, podle nějž k zachování lhůty postačuje podání žaloby i jinému než věcně či místně příslušnému soudu. Datem rozhodným pro určení včasnosti žaloby je tak den 21. 1. 2011 a žaloba je tak podána včas.

Soud si je samozřejmě vědom té skutečnosti, že v dané věci Městský soud v Praze i Obvodní soud pro Prahu 4 vystupovaly jako správní orgány a tudíž by přicházela v úvahu i ta varianta, že žaloba byla podána prostřednictvím správního orgánu. V takovém případě je zachování lhůty vázáno na doručení žaloby správnímu orgánu, proti jehož rozhodnutí žaloba směřuje. Datem rozhodným pro určení včasnosti žaloby by tak byl den 20. 4. 2011 a žaloba by byla podána pozdě. S ohledem na nemožnost jednoznačně určit, že žalobkyně zamýšlela žalobu podat prostřednictvím správního orgánu, použil soud výklad pro žalobkyni příznivější, jehož následkem je závěr o včasnosti žaloby.

I přesto, že žaloba je podána včas, byla odmítnuta, a to pro kompetenční výlukou dle ustanovení § 70 písm. a) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.

Výzva správce daně dle § 73 odst. 1 daňového řádu k zaplacení daňového nedoplatku v náhradní lhůtě obecně není dle ustálené judikatury správních soudů rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., jímž by se zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala práva adresáta této výzvy či by bylo jinak zasahováno do jeho právní sféry, ale je pouhým úkonem správce daně k vymáhání již stanovené a splatné daňové povinnosti (v dané věci povinnost hradit soudní poplatek daná usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 13. 2. 2003, čj. 45 E 891/2002-9). Výjimkou z pravidla, že exekuční výzva nepodléhá soudnímu přezkoumání, je případ, kdy je adresována jiné osobě, než které byla daň původně stanovena (nález Ústavního soudu ze dne 21. 12. 2006, sp. zn. I. ÚS 78/05), nebo jde-li o daňový nedoplatek na splatné částce zálohy na daň (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2009, č. j. 7 Afs 24/2009 - 71) nebo u výzvy daňovému ručiteli dle § 73 odst. 1 daňového řádu, došlo-li předtím u daňového dlužníka ke zrušení rozhodnutí ukládajícího mu zaplatit daň z převodu nemovitostí a k vydání nového

rozhodnutí stanovujícího jinou výši této daně, a přitom nedošlo ve vztahu k daňovému ručiteli k vydání nové výzvy podle § 57 odst. 5 (později § 57a) daňového řádu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2009, č. j. 7 Afs 50/2008 - 89, www.nssoud.cz). Ani o jeden z těchto případů se však v předmětné věci nejedná.

V případě vydání exekučního příkazu po předchozí výzvě k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě jsou osoby uvedené v § 73 odst. 8 větě první daňového řádu oprávněny podat proti exekučnímu příkazu námitky. Podle § 52 odst. 2 daňového řádu správce daně námitky posoudí, rozhodne o nich a toto rozhodnutí odůvodní. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu podle § 73 odst. 8 daňového řádu je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., které tak podléhá přezkoumání soudem (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2005, č. j. 2 Afs 81/2004 - 54, č. 791/2006 Sb. NSS). Žalobkyně tak bude mít možnost uplatnit své námitky (zejm. námitky nedoručení exekučního titulu) v rámci soudního přezkumu rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu, pokud bude v exekuci pokračováno a k vydání exekučního příkazu dojde.

Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. s odkazem na kompetenční výlukou ve smyslu § 70 písm. a) s. ř. s. odmítl. V druhém výroku bylo rozhodnuto o nákladech řízení, a to v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. dubna 2012

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Nicola Švecová